

4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 września 2018 r. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Freistaat Bayern

(Sprawa C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny znak towarowy NEUSCHWANSTEIN – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Oznaczenie pochodzenia geograficznego – Charakter odróżniający – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Zła wiara)

(2018/C 399/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (przedstawiciel: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: D. Botis, A. Schifko i D. Walicka, pełnomocnicy), Freistaat Bayern (przedstawiciel: M. Müller, Rechtsanwalt)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.

2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Sprawa C-527/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 5 i art. 19 ust. 2 – Pracownicy delegowani do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym pracodawca normalnie prowadzi swą działalność – Wydanie przez państwo członkowskie pochodzenia zaświadczeń A 1 po uznaniu przez przyjmujące państwo członkowskie, że pracownicy podlegają jego systemowi zabezpieczenia społecznego – Opinia komisji administracyjnej – Nieprawidłowe wydanie zaświadczeń A 1 – Stwierdzenie – Charakter wiążący i skutek wsteczny tych zaświadczeń – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Właściwe ustawodawstwo – Artykuł 12 ust. 1 – Pojęcie osoby „wysłanej, by zastąpić inną osobę”]

(2018/C 399/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

przy udziale: Alpenrind GmbH Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt, Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1244/2010 z dnia 9 grudnia 2010 r., w związku z art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 987/2009, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, należy interpretować w ten sposób, że zaświadczenie A 1, wydane przez instytucję właściwą państwa członkowskiego na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, wiąże nie tylko instytucje państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, ale również sądy tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia nr 987/2009, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, w związku z art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 987/2009, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, należy interpretować w ten sposób, że zaświadczenie A 1, wydane przez instytucję właściwą państwa członkowskiego na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, wiąże zarówno instytucje zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, jak i sądy tego państwa członkowskiego dopóty, dopóki zaświadczenie to nie zostanie wycofane lub uznane za nieważne przez państwo członkowskie, w którym zostało ono wydane, nawet jeśli właściwe władze tego ostatniego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, przedstawiły sprawę Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, która uznała, że zaświadczenie to zostało wydane nieprawidłowo i że powinno zostać wycofane.

Artykuł 5 ust. 1 rozporządzenia nr 987/2009, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, w związku z art. 19 ust. 2 rozporządzenia nr 987/2009, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, należy interpretować w ten sposób, że zaświadczenie A 1, wydane przez instytucję właściwą państwa członkowskiego na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, wiąże zarówno instytucje zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, jak i sądy tego państwa członkowskiego, w stosownych przypadkach ze skutkiem wstecznym, nawet jeśli zaświadczenie to zostało wydane dopiero po stwierdzeniu przez wspomniane państwo członkowskie obowiązkowego ubezpieczenia danego pracownika na podstawie jego ustawodawstwa.
- 3) Artykuł 12 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1244/2010, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy pracownik, który jest delegowany przez pracodawcę do wykonywania pracy w innym państwie członkowskim, zostaje zastąpiony innym pracownikiem delegowanym przez innego pracodawcę, należy uznać, że ten ostatni pracownik został „wysłany, by zastąpić inną osobę” w rozumieniu tego przepisu, tak że nie może on skorzystać z zasady szczególnej przewidzianej we wspomnianym przepisie, by nadal podlegać ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym pracodawca normalnie prowadzi swą działalność.

Okoliczność, że pracodawcy tych dwóch pracowników mają siedziby w tym samym państwie członkowskim, lub fakt, że utrzymują oni ewentualne powiązania personalne lub organizacyjne, nie mają w tym względzie znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.